

LBRIS

We know
books

Editor: *Vasile Burlui*

Redactor: *Ianuarie-Raul Iordăchiță*

Tehnoredactare și copertă: *Florentina Vrăbiuță*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURLUI, VASILE

Mesaj către Criton / Vasile Burlui. - Iași: prefață de
Ioan Holban; Cartea Românească Educațional, 2024
ISBN 978-606-057-348-7

I. Holban, Ioan (pref.)

821.135.1

VASILE BURLUI

Mesaj
căt̄re
Criton

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași, 2024.

Adresa: Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2, Iași – 700124

www.ecredu.ro

Cuprins

Alcatraz (Prefață de Ioan Holban).....	7
Prea mult	17
Diluviene ploi	19
Inocența	21
Mărul filosofului	23
Pajiști albastre	25
Minciuna.....	27
Sihăstrie	29
Dezamăgire	31
Fiarele din codru	33
Antroposofie	35
Cunoașterea	37
Perpetuum.....	39
Lumina din noi	41
Hora fatidică	43
Câmpul de Cinabru	45

Muzici de toamnă	47
Aspilacopa (Pericopa de pe urmă)	49
Elegia toamnei	51
Poem necitit	53
Așteptări	55
Chemări abisale	57
Ultimi barbarorum	59
Urbe în sărbători	61
Vânzător de imagini	63
Inocență pierdută	65
Calea Regală	67
Crăciun 2016	69
Himera	71
Oglinda	73
Avatar	75
Ursitoarele	77
Haine vechi	79
Athanor	81
Poate	83
Afurisită, noaptea albă	85
Încă mă mai tem	87
Timpul meu	89

Anul cosmic 2017	91
Muzeu de ceară	93
Suflet rătăcit	95
Litanie	97
Fântânile din Alcatraz (poemul izolării)	99
Parfumul Treceților	101
Templele	103
Cuvinte	104
Cicluri astrale	106
Victorie	108
Cântul lunii	110
Gând furat	112
Îmblânzitor de cuvinte	114
Ispita	116
Ignobilă, făptura	118
Walkiriile	120
Altădată	122
Imn	124
Pasul tău	126
Imaginare lumi	128
Alterități	130
Neliniști nocturne	132

Dureroase faceri.....	134
Mirul de foc.....	136
Etern călător.....	138
Continua cădere.....	140

Prea mult

Prea mult ne-au bântuit poemele durerii,
Și-au scrijelit în noi crevasele adânci,
Au modelat în carne chipul disperării,
Ne-au aruncat în beznă și ridicat în furci.

Prea mult au vânturat văzduhuri, cum cocorii
S-au adunat în cârd pe cerul toamnei,
Acoperind cu umbra lor luminile splendorii
Și-au coborât în suflet cețurile spaimei.

Prea mult ne-am tot hrănit în cântul lor,
 În miezul zilei sau în ceas de noapte,
 Ne-au dăruit foșnirea florilor ce mor
 Și scrâșnetul nălucilor în șoapte.

Prea mult ne-au cotropit, prea mult
 Au trierat în orizonturi pâinea suferinței,
 Au îngropat speranța în lutul de demult
 Acoperită în marama umilinței.

Prea mult le-am cuibărit în suflet
 Și le-am hrănit rostirea cu lacrimile grele,
 Prea mult ne-au răvășit în umblet
 Și ne-am deprins prea mult să viețuim cu ele.

Diluviene ploi

Diluviene ploi devorându-mi singurătatea,
 Demolând structuri învechite, spulberând vanitatea,
 Cod roșu, cod galben, cod portocaliu,
 Au dospit în sufletul meu fără să știu.

Cu viitura lor, de prin ascunziș scot la iveală,
 Și patimi ce zac adormite, și nori de-ndoială,
 Și gândul sperjur, jurămintă trădate,
 Iubirile vechi, și cugetul plin de păcate.

În van încerc să reclădesc acoperământul,
Eu cel care, mincinos, am călcat legământul,
Nesățios am sorbit lumina din stele,
Risipind raza prea pură ce venea dinspre ele.

De-atâtea ori, cu migală am reclădit
Ceea ce apele în furia lor au năruit.
Cod roșu, cod galben, cod portocaliu,
Mi-au bântuit zidirile de când mă știu.

Inocența

Mângâiam cu mâna sau c-un gând,
Incandescente, stelele din slavă,
Dar adormeam în zboruri mai flămând
Și tulburat, cu inima bolnavă.

Ciopleam întruna la cuvinte,
Ca să obțin din sfărâmări tăcerea
Și-ades plângeam pe-a slovei oseminte,
Îngenuncheat cerșindu-le iertarea.

Cuprins în vortexul secundelor meschine,
Nu-mi amintesc nici veacul și nici clipa
Când am pătruns esența slovelor străine,
Acoperindu-mi goliciunea cu aripa.

Atunci, în cerul înstelat s-a rătăcit o rază,
În haos spulberându-mi reverența,
Și am slăvit cu lacrimi clipa trează
Ce-mi pârjolise-n flăcări inocența.

Mărul filosofului

În formă, echilibru clasic și perfect,
Ivit miraculos dintre prefacerile verii,
În armonii de curbe-având efect
Și cu geneză-n floarea primăverii.

Miracolul îngemănării cu razele solare,
Iar în răcoarea nopții cu străluciri de lună,
Toamna risipită-n țipăt de cocoare,
Sub coaja-îmbujorată neliniștea adună.

Alcatraz

În cea mai recentă carte a sa, *Mesaj către Criton*, poetul Vasile Burlui pare a ieși nu doar din formula volumelor precedente (sonetul, mai cu seamă), dar pare a părăsi și zodia durerii, a suferinței, din poemele care au modelat, în timp, în cele opt cărți, un chip al disperării; acum, în urmă, poetul regăsește „luminile splendorii” și lasă lui Criton – nu atât un personaj, cât un simbol, cel ce încearcă să-l salveze de la moarte pe Socrate care, iată, îi spune „îi sunt dator lui Asclepios un cocoș, vă rog să nu uitați să i-l dați!” – „sarcina” veghei, a trezviei de lângă cel care refuză să accepte salvarea: Vasile Burlui alege să iasă, și el, într-un mesaj către Criton, din „structurile învechite” ale unui *lamento* fără sfârșit: „Prea mult ne-au bântuit poemele durerii, // Și-au scrijelit în noi crevasele adânci, / Au modelat în carne chipul disperării, / Ne-au aruncat în beznă și ridicat în furci. / Prea mult au vânturat văzduhuri, cum cocorii / S-au adunat în cârd pe cerul toamnei, / Acoperind cu umbra lor luminile splendorii / Și-au coborât în suflet cețurile